ABDÜLMECÎD BİN İSMÂİL

Hanefî mezhebi fıkıh âlimi. Künyesi Ebû Sa'îd olup ismi, Abdülmecîd bin İsmâil bin Muhammed'dir. El-Hirevî diye tanınan bu âlim, Kays kabilesine mensûp olup, Rûm

memleketlerinde kadılık yaptı. Tahsilini Mâverâünnehr'de yapan el-Hirevî, zamanının büyük âlimlerinden oldu. Özellikle Bağdad, Basra, Hemedân ve Rûm memleketlerinde uzun yıllar ders okutan el-Hirevî, 534 (m. 1139) senesinde Semarrâ'ya gitti. Abdülmecîd bin İsmâil, 537 (m. 1143) yılında Kaysâriyye'de vefât etti. El-Hirevî, Fahr-ül-İslâm Pezdevî'den fıkıh tahsil etti. Hocası Pezdevî, fıkıh ilminde çok meşhûr olan bir âlim idi. Kendisinden ise; âlim ve müderris olan İsmâil ve Ahmed adındaki iki oğlu ile Ebü'l-Hasen Ali bin Muhammed el-Bilendî, el-Belhî ilim öğrendi.

Ebü'l-Kâsım bin Asâkir onun hakkında: "Abdülmecîd bin İsmâil Şam'a geldi Ebû Muhammed Abdullah bin Muhammed bin Sa'dullah el-Hanefî el-Bağdâdî ile sohbette bulundu" demektedir.

Abdülmecîd bin İsmâil'in fıkha ve târihe dâir yazmış olduğu birçok eseri vardır. Fakat bilinen bir eseri "El-Eşrâf alâ gavâmid-il-hükûmât"dır.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Fevâid-ül-behiyye sh. 112

2) Cevâhir-ül-mudiyye sh. 91-a

3) Tabakât-üs-seniyye sh. 302-a

4) Nücûm-üz-zâhire cild-5, sh. 272

5) Mu'cem-ül-müellifîn cild-6, sh. 167

6) Hediyyet-ül-ârifîn cild-1, sh. 613